

Min tjeneste i menigheten

På denne tiden, da tallet på disipler stadig steg, kom de gresktalende jødene med klager mot de hebraisktalende fordi deres egne enker ble tilsidesatt ved den daglige utdelingen. 2 De tolv kalte da sammen alle disiplene og sa: «Det ville være galt om vi forsømte Guds ord for å gjøre tjeneste ved bordene. 3 Velg nå ut blant dere, brødre, sju menn som har godt ord på seg og er fylt av Ånd og visdom; dem vil vi sette til denne oppgaven. 4 Så skal vi vie oss til bønner og tjenesten med Ordet.» 5 Dette forslaget ble tatt imot av hele forsamlingen. Og de valgte Stefanus, en mann fylt av tro og Hellig Ånd, og Filip, Prokoros, Nikanor, Timon, Parmenas og Nikolaus, en proselytt fra Antiokia. 6 Disse ble ført fram for apostlene, som ba og la hendene på dem.

7 Guds ord nådde stadig flere, og tallet på disipler i Jerusalem økte sterkt. Også en stor flokk av prestene ble lydige mot troen.

- Apg. 6, 1-7

Pinse er mer enn pinsedagen

Ofte fokuserer vi på at Den Hellige Ånd kom og vi snakker om ilden og vinden og det mektige under som skjedde i Jerusalem. Tusenvis ble kristne og menigheten ble født.

Vi snakker om tungetale og profetier, vi snakker om helbredelse og tegn og under.

Alle de tingene er kjempeviktige. Men i dag vil jeg gjerne rette fokus på noe av det livet som Den Hellige Ånd skapte i den første menighet. Vi snakke om noe ganske mer praktisk. Vi skal snakke om noe så praktisk som utdeling av brød.

Det var nemlig slik at ikke alle hadde mat og brød i den første menigheten. Det var ikke mange rike velstående mennesker i den menigheten. De kjørte ikke siste mote av hestevogner, bodde ikke i flotte palass og hadde ofte slitte kapper og gamle sandaler. Håret var kanskje ruskete og det var lenge siden skjegget hadde sett en barberer.

For å ta vare på fellesskapet så var det en ordning med å dele ut brød til de som trengte det. Det første kristne fellesskapet var utrolig radikalt. De gikk langt i å ta vare på hverandre. Det var ikke bare åndelig snakk og åndelige egotripper de holdt på med.

Flammen og ilden fra pinsedagen satte en brann i hjertene for de som ikke hadde noe. Ilden fra himmelen gav kraft til de troende slik at de ble gavmilde, selvpoffrende.

Slik at de klarte å leve slik som Jesus hadde befalt dem. Jesu ord om å selge alt og følge ham var et ord som de tok på alvor og mange tok det helt bokstavelig.

Gud må berøre våre menneskehjarter for å få oss til å stå opp og bevege oss fremover. Det var derfor han sendte sin hellige ånd. For å sette oss i bevegelse. Men ikke bare på pinsedagen – men alle dager. Ikke bare i vekkestiden – men til alle tider.

Det er det som er Den Hellige Ånds oppgave; gi oss kraft til å leve livet som kristne på den måten som Jesus har kalt oss til å leve.

Det er store og utfordrende oppgaver han har kalt oss til. Hør her (klarer du å gjennomføre noen av dette uten Guds Kraft??):

Markus 10,21:

Jesus så på ham og fikk ham kjær, og sa: «Én ting mangler du: Gå bort og selg alt du eier, og gi det til de fattige. Da skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg!

Lukas 6,27-30:

Elsk deres fiender, gjør godt mot dem som hater dere, 28 velsign dem som forbanner dere, og be for dem som krenker dere. 29 Slår noen deg på det ene kinnet, så by fram det andre også. Om noen tar fra deg kappen, så nekt ham heller ikke skjorten. 30 Gi til hver den som ber deg, og om noen tar fra deg det som er ditt, så krev det ikke tilbake.

Apostlenes Gjerninger 2, 44-45

Alle de troende holdt sammen og hadde alt felles. 45 De solgte eiendommene sine og det de ellers eide, og delte ut til alle etter som hver enkelt trengte det.

Slik levde de første kristne. De levde et hverdagens disippelliv totalt avhengige av Den Hellige Ånd. De forsøkte å leve etter Jesu ord. De tok det på alvor, de tok det bokstavelig og de gjorde det til sitt livs misjon å oppfylle Mesterens oppdrag. Og mye spennende skjedde.

Utfordringer – hva gjør vi?

Men i en tid med vekkelse og fremgang. På en tid da det var mye som skjedde. Da kommer det også utfordringer. Et praktisk problem oppstår midt i fellesskapet.

De kristne (som altså var tidligere jøder) var delt i to grupper, de som snakket gresk og de som snakket hebraisk. Disse gruppene kranglet nå om at de ikke fikk delt ut like mye brød i den daglige utdelingen.

Det er vel nesten som da vi var små – at vi fikk det for oss å måle hvem som fikk mest Jolly Cola i glasset eller hvem som fikk mest snop.

Slike krangler og tvister kan alltid oppstå i en menighet. Og det beste må jo være om det oppstår når ting virkelig er på gang og skjer. Kan vår motstander hemme oss når ting skjer er det ingenting som er bedre for ham. Men her er snarrådige ledere på plass og finner løsningene før ting begynner å utvikle seg til ødeleggende konflikter.

De handlet raskt og effektivt. De fordelte oppgavene. Det vil være galt om utdelingen av brødet går utover forkynnelsen av ordet. Her skulle det være ulike oppgaver for folk.

Her må vi ordne opp. En menighet som ledes av Den Hellige Ånd tar tak i behov som finnes i menigheten.

- Et praktisk problem oppstår / det er et behov (altså noe skjer i tiden)
- Menigheten tar dette på alvor, de drøfter løsninger
- De søker å finne rett person til oppgaven
- Personene innvies til oppgaven (hvor ofte gjør vi det??)

De finner folk som er brukende til oppgaven og de blir innsatt til denne oppgaven ved håndspåleggelse. Når ba vi sist for de som koker kaffe og baker kaker i vår menighet?

Resultat av at menigheten tar et diakonalt ansvar: Guds ord når stadig nye... Så til dagens spørsmål:

Hva er din tjeneste?

I dag feirer vi pinsedagen. Den dagen da Gud kom med sin Ånd til disiplene og gav dem kraft og utrustning.

Selvsagt handler det om min tjeneste i menigheten og jeg kommer til å snakke om at det er om å gjøre å finne rett person, med rett motivasjon, til tjeneste, til rett tid.

Tidene skifter mens vi ofte holder fast ved de samme oppgavene. Det er ikke et svik mot kallet at man går over i en annen tjeneste i menigheten. Det er snarere at man finner nye sider ved seg selv og følger med på det som skjer.

En trener på et fotballag er veldig opptatt av at rette personer skal være på rett sted på rett tid. Hvem skal spille i angrep – hvem skal vokte målet? Hvem er gode løpere? Hvem er sterke i lufta?

Føler du at du er på rett sted? Har du en oppgave i menigheten som du trives med? Har du bare sagt ja av plikt, men ikke så mye av glede? Føler du at «jaja, nå er det vel min tur...?»

Det blir en feil motivasjon for å gjøre tjeneste i Guds rike.

Utgangspunktet for din tjeneste i menigheten er at Gud har rørt ved deg. Hans hellige Ånd må få sette oss i brann.

Johannes 20,21-23

21 Igjen sa Jesus til dem: «Fred være med dere! Som Far har sendt meg, sender jeg dere.» 22 Så åndet han på dem og sa: «Ta imot Den hellige ånd. 23 Dersom dere tilgir noen deres synder, da er de tilgitt. Dersom dere fastholder syndene for noen, er de fastholdt.»

Hva er resultatene?

Hva er så resultatet av en menighet som tar behov på alvor og som setter rette mennesker inn i en rett tjeneste?

Det er vekst.

Så en viktig grunn til at man ikke har vekst må være noe med dette at behov ikke blir møtt, rette personer er ikke på de rette stedene. Vi opprettholder kanskje oppgaver som er gått ut på dato. Vi prøver gjerne å møte behov som ikke finnes?

Vi skal ikke starte med noe nytt i en menighet med mindre det er behov for det. Jesus kaller oss ikke til å drive masse aktiviteter som er morsomme i seg selv.

Han kaller oss til å bli satt i brann av hans hellige Ånd og ild.

Johannes sa om Jesus at han skulle døpe disiplene med Hellige Ånd og ild. Slik ilden spres seg fort i det tørre gresset. Slik ilden farer frem i allslags terreng slik skal ryktene om det gode som menigheten gjør gå foran som et sannhets vitnesbyrd om Jesus.

Må Gud velsigne deg på denne pinsedagen!

Må du finne en tjeneste i menigheten som du trives med og som gir deg energi !

Må Gud fylle deg med sin Hellige Ånd og Kraft !!

AMEN